

Inzicht

Het is zover! De winternieuwsbrief van **Langedijk Consult**. Een nieuwsbrief voor coachingsklanten, opdrachtgevers, relaties, deelnemers aan trainingen, workshops, intervisiegroepen en themawandelingen.

Deze nieuwsbrief verschijnt vier keer per jaar bij de wisseling van de seizoenen en biedt informatie over een aan coaching en consultancy gerelateerd thema. Eerdere nieuwsbrieven ([zie de website onder Communicatie & media](#)) gingen over 'succes', 'geluk', 'uitdagingen', 'timemanagement', 'herstel', 'balans', 'bezieling', 'missie', 'in gesprek en 'klantgerichtheid'. Het thema van deze winternieuwsbrief is **INZICHT**.

Voor deze nieuwsbrief vroeg ik een aantal mensen wat hun **grootste inzicht** was in 2008. Hun persoonlijke verhalen tref je hier aan. Een nieuwsbrief als een kerstkaart. Met inzichten om elkaar te inspireren. Je treft ook het verhaal van een **klant** aan **in de schijnwerpers** voorafgegaan door de column **Spiegelen** met een reflectie op een wandeling met een klant. Er staan nieuwe **boekrecensies** voor je klaar op de website, over o.a. **teammanagement**, **netwerken** en de **Balanced Scorecard**. Zie onder [Communicatie & media, Langedijk Consult in de pers](#).

Verder een nieuwe pagina op de website met nieuws voor je samengevat vanuit de vakliteratuur. Hier tref je o.a. informatie over **workaholics**, **vertrouwen**, **je bioritme**, **globalisering** en de **effecten van baanonzekerheid**. Zie onder [Communicatie & media, Vers van de pers](#). Ook nieuw in het fotoalbum: [wandelcoaching in Normandië](#) en [teamcoaching in Turkije!](#) Tot slot in deze nieuwsbrief het **actuele aanbod** onder **To do**, Langedijk Consult **in de pers** en een **kerstgroet**. Maar nu eerst een eigen inzicht...

Richting

"Richting kies je", denk ik meestal. Voor sommige jaren gaat dat meer op dan voor andere. Er zijn tijden bij waarin er gewoon veel gebeurt. Dan heb je vooral te kiezen hoe je daar mee om gaat. Zo heb ik een jaar grotendeels geleefd in het teken van kanker. Richting geven bleef beperkt tot mee te gaan, mee te leven en mee te denken. Kijkend naar sommige mensen in mijn omgeving geldt dat voor hen dit jaar in grote mate. Daar drukte ziekte of verlies van geliefden een groot stempel op 2008.

Voor mezelf terugkijkend op dit jaar heb ik behoorlijk actief mijn eigen weg mogen uitzetten. Dat voelt, zeker sinds dat ene jaar, als een groot voorrecht. Er kwamen hele leuke klussen mijn kant op en ik koos ervoor ze stevig op te pakken. Die keuze voor werk, veel werk, was er één die behoorlijk wat van mijn omgeving vergde. Eigenlijk was *ik* dit jaar het voldongen feit waar ze voor stonden.

Persoonlijke Intro

Terwijl ik bezig was met 'bottom-up processen', 'cultuurverandering', 'effectief communiceren' en 'samenwerken', zaten zij in een nieuwe klas, op dwarsfluitles en tussen kinderen die de touwen op het schoolplein niet wilden delen. Of: tussen kinderen die ook eens met een touw wilden spelen...

Mama stond dagenlang voor verschillende teams en groepen. Om zeven uur de deur uit en 12 uur later weer thuis. Of mama wandelcoachte in de polder, langs de Zaan, de zee, in de Slufter, zelfs in Sicilië, Normandië en Turkije. Tsja, want mama geeft les in 'balans', 'timemanagement' en 'zorgen voor jezelf en zorgen voor elkaar'.

Mijn gezin zorgde voor mij. Ze namen het hoe het kwam én stelden hun grenzen. Mijn man ving de kinderen op, mijn moeder haalde de jongste van school en er waren mooie logeerpartijen bij mijn schoonzusje. Als het ze te gortig werd legden ze een spel Kolonisten van Catan neer, trokken de meiden me op de bank voor een film en jongste regelde stevast dat zijn voorlees en in bed-stop ritueel heerlijk veel te lang duurde.

Wie zette hier de koers uit? Gaf ik bewust richting aan wat ik wilde doen of nam de boot die ik gebouwd had mij mee het grote water op en blies de wind me verder? Enterden mijn schatten het schip en gooiden ze naar believen het anker uit of koos ik bewust voor piraten?

Vulde ik bedachtzaam mijn agenda of volgde ik braaf de instructies op die erin stonden?

Ik twijfel en ik ben blij met mijn twijfel. Alles dat je zeker meent te weten is link. Er is één God, er is één weg, er is één beste manier. Ik denk dat ik gewoon voel en kies. Elke dag weer. Ik klim regelmatig in het kraaiennest en kijk uit over het water. Ik geniet van de zon op mijn gezicht en ik neem de regen zoals die komt. Ik draai aan het roer en vaar naar de horizon bij gratie van de zee en de wind. Ik kom nooit aan en ik weet dat dat prima is. Zo zit het in elkaar. Het gaat om de reis. Ik knuffel mijn matrozen en zie ze graag rennen over het schip. Ik houd mijn eigen anker vast, maar zij mogen het ook uitgooien. Dan zetten we papa een kapiteinsmuts op, pakken een roeiboot en verkennen nieuwe kusten.

Nieuw inzicht? Nee. Maar inzicht alleen is niet genoeg. Het voor ogen en in het hart te houden én ernaar te blijven handelen. Dat blijft mijn uitdaging. En 2008? Heerlijk gevaren! Dank aan al diegenen die af en toe aan boord klommen, die een stukje langszij zwommen of die flink in de zeilen hebben geblazen. Ik wens jullie allemaal hele fijne feestdagen en een geweldig nieuw jaar! **Miranda**

Kennis begint bij zelfkennis

Zelfkennis kun je vergroten door bijvoorbeeld zelfreflectie. Zelfreflectie zorgt er in mijn beleving voor dat je bewust bezig bent met je eigen ontwikkeling. Reflecteren is het willen leren over jezelf als persoon. Je leert van je eigen ervaringen door ze uit te diepen, met de focus op jezelf, je eigen bijdrage en je intentie. Vervolgens verbind je hier conclusies aan die je weer inzet in nieuwe situaties.

Voor mijzelf als kandidaat notaris was en is dit niet altijd makkelijk. Juristen zijn doorgaans niet zo goed in zelfreflectie. Dat is logisch want vanaf het begin van hun studie worden juristen getraind om het standpunt van anderen omver te werpen en hun eigen standpunt zo sterk mogelijk naar voren te brengen. Men wordt daarbij niet uitgenodigd om eens kritisch naar zichzelf te kijken. Vaak reageert de jurist vanuit een eerste impuls op een situatie en gaat daarna feitelijk en zakelijk met de wet in zijn (of haar) hand aan het werk. Juristen willen in de regel snel relevante informatie op tafel krijgen. Daardoor zijn ze geneigd vrij sturend op te treden, waarbij ze veel gesloten vragen stellen. De jurist werkt dus vaak vanuit een vooringenomen standpunt of overtuiging, zonder dat hij dit zelf in de gaten heeft. Het open en eerlijk kijken naar jezelf, naar je manier van handelen, hoe je reageert op een bepaalde situatie en hoe dat voelt is bij juristen geen vanzelfsprekendheid.

Notarissen en kandidaat-notarissen zijn naast jurist ook onpartijdig adviseur. Hun taak is het de belangen van alle betrokkenen af te wegen en - zoekend naar een evenwicht – op te treden als adviseur van alle partijen. Van de (kandidaat)notaris mag worden verwacht, hoewel hij/zij dit vanuit zijn of haar opleiding niet heeft meegekregen, dat hij/zij het vermogen bezit of in ieder geval ontwikkelt om zo onbevooroordeeld mogelijk waar te nemen en een helikopterblik op de situatie te kunnen toepassen.

Het onbevooroordeeld zijn en het kunnen toepassen van de helikopterblik is lang niet altijd makkelijk. Niet makkelijk als neutrale derde, laat staan om dit toe te passen op jezelf. Want dat is het toch waar het bij zelfreflectie om gaat. Het open en eerlijk kijken naar jezelf.

Het is vaak moeilijk om even stil te staan en je bewust te zijn van je persoonlijke emoties die in bepaalde situaties bij jezelf een rol spelen of te luisteren naar je intuïtie, je buikgevoel of "het stemmetje in je achterhoofd". Het inzicht hoe je daarnaar handelt geeft zelfkennis en je wordt je bewust van je eigen valkuilen en je eigen kwaliteiten. Belangrijk hierbij is dat je afstand kunt nemen van je normale patroon en wellicht meer nog van de verwachtingspatronen van anderen.

Jezelf een spiegel voorhouden is dus niet jezelf spiegelen aan anderen. Door drukte, door automatisch pilootwerk, door andere belangen boven eigen belangen op de voorgrond te stellen, door de vraag "doe ik wat ik wil en wil ik wat ik doe?" uit het oog te verliezen kun je soms minder waarde gaan hechten aan gedachten die gekoppeld zijn aan je intuïtie, je buikgevoel of "het stemmetje in je achterhoofd".

Wees je in alle eerlijkheid bewust van je eigen valkuilen en je eigen kwaliteiten, want zoals een wijs persoon eens opmerkte: "Je bent dom als je de kans verspeelt om te zijn wie je bent". Ik wens iedereen fijne kerstdagen en een heel gelukkig Nieuwjaar.

Rik Jacobs, Kandidaat notaris, Vanderveen en Kurk notarissen, Zaandam

Samenwerken is de basis voor succes

Leuk dat ik iets mag schrijven over iets wat dit jaar veel indruk op mij heeft gemaakt: mijn uitverkiezing tot winnaar van de Zilveren Kerstboom, in januari van dit jaar.

Dit is een jaarlijkse prijs voor de ambtenaar die zich (volgens het juryrapport) in het voorafgaande jaar bijzonder verdienstelijk heeft gemaakt voor de organisatie. Hoewel ik er absoluut niet van houd om teveel te worden geprezen (hoewel een complimentje op zijn tijd leuk is), werd ik hier wel erg blij van.

Het bijzondere aan deze prijs is namelijk, dat de voordracht gebeurt door collega's. Het samen werken aan projecten en doelstellingen kan leiden tot een zo hechte groep collega's dat dit het gevolg kan zijn. Het werken met en voor mensen, zoals ik altijd heb gedaan, wordt nog succesvoller wanneer je het samen doet met mensen die hetzelfde doel nastreven. Het gaat hierbij niet om eigen profilering maar om het algemeen belang. Ik ben er heel trots op dat ik deel uitmaak van zo'n groep mensen, en ik heb het afgelopen jaar steeds benadrukt dat niet ikzelf de prijs heb gewonnen, maar dat ik toevallig een vooruitgeschoven post ben in die groep.

Door mijn uitverkiezing mocht ik een geldbedrag schenken aan een zelfgekozen goed doel. Dat is geworden het tienermoederhuis Homez aan de Oostzijde. Ook dit project is tot stand gekomen door hechte samenwerking tussen verschillende organisaties.

Dit alles heeft geleid tot een versterking van mijn opvatting dat een goede samenwerking de basis is voor succes.

**Dorien Giesberts, accountmanager Economische Zaken bij de Gemeente Zaanstad
(voorheen wijkmanager)**

Meer kunnen dan je denkt

Als ik naar mezelf kijk heb ik de afgelopen 20 jaar heel veel gedaan en heel hard gewerkt. Of dat nou professioneel of privé is geweest, ik ben niet te beroerd om iets aan te pakken of iemand te helpen. Ik vind ook heel veel dingen leuk en wil ze vaak zelf uit proberen. Wel ben ik gaandeweg gaan beseffen dat ik veel voor anderen doe of dat anderen de vruchten plukken van mijn harde werk.

Daarnaast heb ik bewondering voor mensen die gedreven zijn, zelf iets voor elkaar krijgen en ambitie hebben. Eigenlijk ben ik daar een beetje jaloers op en wil ik dat ook graag. Ik heb mezelf echter jarenlang wijsgemaakt dat ik het in de kleine dingen moest zoeken, dat ik de kennis, de ervaring en de tijd niet heb om een heel andere weg in te slaan.

Het afgelopen jaar ben ik tot het inzicht gekomen dat ik wel degelijk meer kan en dat ik daar zelf de vruchten van kan plukken. Als ik iets niet weet, dan leer ik het. Als ik iets niet kan, dan zorg ik dat ik die ervaring wel krijg. Heb ik geen tijd, dan moet ik prioriteiten stellen. Ik ben aan een nieuwe studie begonnen en weet nog niet waar dit me gaat brengen. Maar ik weet dat ik hiermee een nieuwe weg ben ingeslagen. Ik begin te ontdekken dat ik meer kan dan ik dacht en begin ook steeds meer in mezelf te geloven. Ik heb zin in de komende jaren!

Carlita Koningstein

Spiegelen

s' Morgens aan het ontbijt schijnt de zon de ontbijtzaal in. Wandelweer! Maar tegen de tijd dat we, voorzien van mandarijntjes, water en ontbijtkoek uitkijken over het water hebben de wolken het overgenomen en filteren elke kleur uit de vogels voor ons.

Ze zijn allemaal vaalbeige terwijl ik vermoed dat er helder wit en roze verborgen gaat tussen het verendek. Het is het licht dat ons beeld bepaalt. Langs de zee lopend hebben wind en zand hetzelfde trucje uitgehaald met de schelpen. Niets dan beige zo ver het oog reikt.

Ik wandel in een metafoor. We verschansen ons tegen het duin en pellen de mandarijnen. Ik hoef niet te kijken om te weten dat ze oranje zijn en ik proef het sap voor ik een partje in mijn mond neem.

Naast mij komt iemand tot het inzicht dat het wel goed komt. Hoe dan ook. Want het is al goed. 'Ik' onder het zand is prachtig en kleurrijk. Het weer heb je niet in de hand. Je trekt een warme jas aan en neemt het hoe het komt.

Als we opstaan breekt de zon door. Mooier wordt het niet. **Miranda**

In de schijnwerpers

Een klant aan het woord

De zoveelste cursus waaraan ik vol enthousiasme deelneem. Weken, maanden later denk ik dan vaak: "waar ging het eigenlijk over?" terwijl de mailbox weer eens volzit, er drie gemiste oproepen in het display verschijnen, de nota gisteren klaar had moeten zijn en de stukken voor de vergadering morgen nog gelezen moeten worden. Dat leidt toch een beetje tot zorg, want ik dacht nu toch reeds alles te weten over kleuren, driehoeken en cirkels.

Deze cursus was voor mij bijzonder. Daar waar ik anders nog in de uitgereikte stukken en aantekeningen moet nalezen wat ik geleerd had moeten hebben en waar anders de opgedane kennis na maanden verbleekt en deze alleen gebruikt wordt als een functioneel gereedschap, heb ik nu iets meegenomen wat van mij is.

In drie dagen hebben de deelnemers aan de bijeenkomst/opleiding “managen met verstand en gevoel” met elkaar, begeleid door Miranda, zelf de onderwerpen geformuleerd en gezamenlijk conclusies getrokken. Geen strakke overvolle cursusagenda met lesblokken van 90 minuten. Wat een verademing om zelf te mogen ontdekken en te leren van elkaar. Niet de handigheidjes voor de dagelijkse praktijk en om de werkweek maar goed door te komen, maar wel de onderwerpen met elkaar bespreken die een organisatie/bedrijf daadwerkelijk kunnen veranderen en de rol die wij daarin hebben.

In drie dagen heb ik veel over mijzelf geleerd dankzij de deelnemers en Miranda. Niet de antwoorden op de vragen waren belangrijk, maar de vragen die onbeantwoord zijn gebleven, Zij blijven hangen en zetten mij blijvend aan het denken. Met de kennis, dat wat ik weet kan ik opzoeken, dat wat ik voel moet ik zoeken. Deze keer heb ik het gevoel dat ik iets meeneem wat mij begeleidt en niet iets wat verbleekt naar mate de mailbox weer volzit, de nota af moet en de stukken voor de vergadering klaar liggen. Tijdens het meest dringende telefoongesprek denk ik weer aan: “Jij bent ok en ik ben ok” en ben ik trots op wat wij als deelnemers van elkaar hebben geleerd. **Jur Deblitz, teamleider VWA**

Kritisch naar jezelf kijken

Lastig om mijn grootste inzicht aan te geven. Wat mij het laatste jaar wel is bijgebleven dat het belangrijk is dat je scherp zicht houdt op de zaken die je doet. Laat je niet meeslepen in de euforie. Zaken die onevenredig grote voordelen opleveren (Icesave), moeilijke constructies of verhalen die altijd als innovatief of visionair worden verkocht (subprime leningen) zorgen ervoor dat er minder attent wordt gereageerd op de feitelijkheid.

Daarnaast moet elke manager zeker kritisch naar zichzelf blijven kijken. Als iedereen gaat vertellen hoe goed je bent, neem het dan niet klakkeloos over. Ga het zelf niet geloven. Een voorbeeld uit het verleden was natuurlijk Ahold (Cees van der Hoeven). Ook op dit moment rollen er koppen in het bedrijfsleven en de financiële wereld van mensen die onaantastbaar leken.

Dat is wat mij is bijgebleven over 2008. Ik wens jou hele prettige feestdagen en een goed 2009, waarin we elkaar zeker weer zullen spreken.

Handhaven met Verstand en Gevoel

Als toezichthouder bij de VWA wordt van je verwacht dat je (gaat) Handhaven met Verstand en Gevoel. Dat is nogal wat. Hier wordt meer van de toezichthouder, en zeer zeker van zijn leidinggevende, verwacht dan je in eerste instantie zou denken.

Laat ik eens ‘Verstand’ en ‘Gevoel’ naast elkaar zetten. Dan roept dat bij mij de volgende beelden op:

koud	warm
kennis	persoonlijkheid
iedereen	velen
e-mail	persoonlijk contact
cursus	werkoverleg

Het zal de kunst zijn om beiden met elkaar te verenigen. Dit gebeurt simpelweg niet alleen door het verbindingswoordje "en" te gebruiken.

Het verstand kun je bijspijkeren.
Het gevoel moet je delen.

Met vriendelijke groet,
Henri Lindelauf

Met vriendelijke groet,
ing. Tom van Roon, Directeur bedrijven,
Rabobank Zaanstreek

Goede mensen maken bedrijven succesvol

“Zelfreflectie, kent u dat begrip ook beste lezer”. De stem van Dominee Gremdaat (Paul Haenen) schoot door mij heen, toen Miranda mij tijdens de Verkiezing voor de Beste Zaanse Zakenvrouw van het jaar vroeg iets over mijn persoonlijke ervaringen hiermee te schrijven. Zelfreflectie om te evalueren waar je staat op zakelijk en privé terrein en of dit ook is waar je in de toekomst nog wil staan. Op een HR (human resources) congres in Rome vorig jaar vroeg één van de sprekers de zaal of zij zich wel eens het volgende afvroegen: “I have arrived, is this where I was going to?” De vraag raakte mij diep.

Inmiddels 47 jaar oud, gelukkig getrouwd en twee prachtige kinderen, en terugkijkend op een prachtige carrière ontwikkeling die mij via PTT Post, Honig Merkartikelen, Super de Boer, BP tot vijf jaar Forbo Flooring had gebracht, vroeg ik mij af wat mij dan toch wat onrustig maakte. Als Algemeen directeur van Forbo in Assendelft en Coevorden en Global HR manager voor de Flooring divisie had ik het op zich toch enorm naar mijn zin bij dat bedrijf. Maar de vraag “is this where I was going to” kon ik niet met een krachtig ‘ja’ beantwoorden. Algemeen directeuren die in het (internationale) bedrijfsleven meer en meer de rol van manager hebben, de allesbepalende aandeelhouderswaarde, de in mijn ogen eendimensionale focus op ‘Finance’ in veel ondernemingen en daarmee het eveneens in mijn ogen nog altijd onderschatte belang van het ‘human capital’. Kortom, voor mij alle reden om mijzelf af te vragen hoe ik mijn verdere carrière wilde invullen.

‘Home is where the heart is’ en voor mij is dat bij mensen in organisaties. Machines kun je kopen, geld kun je lenen, goede mensen moet je voor je weten te winnen. Succesvolle bedrijven is mijn overtuiging, onderkennen dat het hun mensen zijn die het bedrijf zo succesvol hebben gemaakt. Is het idealisme, is het naïviteit? Ik laat het graag aan u over. Het zijn juist deze redenen die mij hebben doen besluiten om per september 2008 samen met mijn partner Marco Bijl, directeur P&O van PontMeyer en voorheen van Nestlé Nederland en Honig Merkartikelen, Bijl&Reuser HR-professionals te starten. Een vanuit Hoorn, landelijk opererend bureau voor HR interim management en HR advies. Dat wij ook in deze lastige tijden binnen twee maanden reeds vier opdrachtgevers hebben weten te interesseren voor onze expertise en onze overtuiging van het ‘human capital’, bewijst voor ons dat zelfreflectie heel inspirerend kan zijn! Wellicht iets om over na te denken onder de kerstboom? Ik wens u en allen die u lief zijn alvast fijne dagen en een inspirerend 2009 toe!
Met vriendelijke groet, **Eugène Reuser, Bijl&Reuser HR-professionals**

Gevoel en boekhouders

Mijn broer Erik en ik hebben medio september 2008 ons restaurant gesloten en we zijn als cateringbedrijf doorgedaan. Circa 16 jaar geleden hebben wij “broodje van Dick” overgenomen, en we hadden nooit verwacht dit ooit te moeten sluiten. Ik heb slapeloze nachten van deze beslissing gekregen want mijn gevoel zei dat ik door moest gaan met ons

restaurant. Je gevoel mag je nooit uitschakelen maar je moet ook luisteren naar anderen of te wel in dit geval naar je boekhouder (mijn vrouw).

Voor deze beslissing begin je aan je zelf te twijfelen of je wel zo'n goede ondernemer bent terwijl je ziet dat alle winkeliers in de Peperstraat verdwijnen en daarvoor in de plaats komen alleen maar uitzendbureaus. Dus mijn advies voor de komende jaren: luister naar je gevoel, maar luister ook (soms) naar die akelige boekhouders.

Met vriendelijke groet, **Rob Lebbe, Ad Fundum catering**

De meerwaarde van intervisie

Ik heb in de afgelopen twee jaar twee trainingen gehad die mij op een intervisie-manier verder helpen. De ene training is van jou, Miranda "Managen met verstand en gevoel", de andere was een LNV training "Rol en positie middenkader".

De intervisie die daaruit voortkwam loopt nog steeds en ervaar ik als zeer waardevol. Het dwingt mij om kritisch naar mijzelf te blijven: Hoe pak ik de dingen aan? Wat bedoelt die ander? Begrijp ik dat en wat betekent dat voor mij?

Dat heb ik ooit samengevat in de woorden:

Blijven vragen, verwonderen, verwerken.

De valkuil is, dat ik denk te weten hoe het moet en wat die ander bedoelt en dan stap ik te makkelijk of te snel door. Waan van de dag, altijd haast, altijd druk, er moet zoveel. Toch is het goed om eens stil te staan en mijzelf erop te wijzen dat ik moet blijven vragen, verwonderen en verwerken.

Ik vond het leuk om je dat even mee te geven.

Hartelijke groet en Fijne feestdagen!

Guda Vaandrager-Achterberg
Teamleider Auditteam VWA Regio Oost

Aan de slag met inzicht: Boekrecensies

Ik heb drie nieuwe **boekrecensies** op de website gezet (Onder: [Communicatie & media, Langedijk Consult in de pers, recensies](#)). De *Balanced Scorecard voor Dummies* van Chuck Hannabarger, Rick Buchman & Peter Economy beschrijft een managementsysteem, waarmee bedrijven hun belangrijkste strategieën en doelstellingen kunnen opstellen, controleren en behalen. Hierbij wordt uitgegaan van vier perspectieven: het klantperspectief, het financiële perspectief, de interne processen en leren en groeien

Netwerken van Fred Krautwurst en Nienke Verhoeven betreft een compacte netwerkwaaijer vol **Tips & tools**. Iedereen heeft een netwerk. Lang niet iedereen ervaart dat zo en nog minder mensen zetten hun netwerk bewust in. Jammer, want met alle contacten die je hebt ben je maar zes schakels verwijderd van iedereen op deze planeet. Aldus de netwerkwaaijer.

Tot slot **Teammanagement** van Karin Bech. Een boek gericht op het succes van teamleiders: praktisch van aard en voorzien van tips en voorbeelden.

In de pers...

Langedijk Consult in het nieuws

Op 25 november 2008 was het weer zover. De nieuwe Beste Zaanse Zakenvrouw van het jaar werd bekend gemaakt. Van de drie geweldige zakenvrouwen die waren genomineerd: Gré Busch, Marjan Hoffman en Annemarie Dekker, werd Annemarie Dekker, directeur van Drukkerij Remmert Dekker Vouwkartonnages, gekozen tot winnaar.

Wil je de sfeer proeven tijdens de feestelijke verkiezingsbijeenkomst of was je één van de 200 gasten en wil je jezelf en anderen terugzien: op de site tref je in het netwerk-fotoalbum een uitgebreide fotoreportage aan. Verder vind je onder netwerkartikelen links aan naar artikelen die de afgelopen maanden zijn verschenen in o.a. Zaanbusiness en diverse kranten naar aanleiding van deze door de **Stichting VrouwenNetwerk ZaanstadPlus** en Langedijk Consult georganiseerde **verkiezing**.

Graag maak ik gebruik van deze gelegenheid om mijn medejuryleden nogmaals te bedanken voor al hun inzet, waardoor deze verkiezing weer een groot succes kon worden. Els Veenis-Kaak, Gerbrand Klop en Ton Vermij (juryvoorzitter), jullie maakten 2008 tot een nog leuker jaar!

Het afgelopen jaar is Langedijk Consult flink verder gegroeid. Dit kon onder andere vanwege de fijne en intensieve **samenwerking** met Hetty Knippen (co-coach en intervisor) en Wendy de Peuter (co-trainer), maar ook vanwege de geweldige **ondersteuning** die we hadden in de boekhouding, ten behoeve van het secretariaat en daar waar er foto's en materiaal nodig was (dank je wel Nese, Jaron en David!).

Ik zeg "onder andere", want de belangrijkste reden voor groei ligt altijd bij de **klanten** die je opzoeken en die verder met je willen. Dat waren er ook dit jaar weer heel veel. We prijzen ons gelukkig met zoveel vaste én nieuwe partners.

Dank voor de mooie opdrachten en op een goede toekomst samen!

Ken je iemand voor wie deze nieuwsbrief interessant zou kunnen zijn? Ik vind het leuk wanneer je de link naar de nieuwsbrieven op de website of de nieuwsbrief doormailt.

Wil je volgende nieuwsbrieven ook ontvangen: laat het me even weten! Je kunt je **abonneren op of afmelden van deze nieuwsbrief** via het [contactformulier op de website](#) of door mij een e-mail te sturen met vermelding van je voornaam, achternaam en e-mail adres, via miranda@langedijkconsult.nl.

Privacywaarborg: je gegevens worden in geen geval aan derden doorgegeven.